

DECIZIA NR.44/CA/2007-R

Ședința publică din data de 28 februarie 2007

Președinte :

Judecător :

Judecător :

Grefier :

Pe rol fiind soluționarea recursului în contencios administrativ declarat de recurenta reclamantă [redacted] cu sediul în Oradea str. [redacted] în contradictoriu cu intimatele pârâte DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR cu sediul în Oradea str. D.Cantemir nr.4, AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR cu sediul în București str. Matei Millo nr. 13, DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ cu sediul în Oradea str. Armatei Române nr.4 și BIROUL VAMAL cu sediul în Oradea, Șoseaua Borșului nr.43/A împotriva sentinței nr. [redacted] din 22.11.2006 pronunțată de Tribunalul Bihor în dosarul nr. [redacted], având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în cauză se prezintă reprezentanta intimatei DGFP Bihor- consilier juridic [redacted] în baza delegației depuse la dosar și reprezentantul intimatelor ANV, DRV și Biroul Vamal Oradea- consilier juridic [redacted] în baza delegației depuse la dosar, lipsă fiind recurenta.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că recursul este legal timbrat cu suma de [redacted] RON taxă judiciară de timbru achitată prin chitanța nr. [redacted] /18.12.2006 și timbru judiciar în valoare de [redacted] lei, intimata DRV a depus la dosar întâmpinare în 2 exemplare, cauza este la primul termen în recurs, după care:

Părțile prezente arată că nu au de solicitat probe.

Nefiind de formulat cereri sau excepții instanța acordă cuvântul asupra recursului.

Reprezentanta intimatei DGFP Bihor solicită respingerea recursului, menținerea sentinței recurate, fără cheltuieli de judecată. În mod corect a admis instanța de fond excepția tardivității acțiunii.

Reprezentantul intimaților ANV, DRV și Biroul Vamal Oradea- consilier juridic [redacted] solicită respingerea recursului ca nefondat pentru motivele arătate în întâmpinare, fără cheltuieli de judecată.

CURTEA DE APEL

Deliberând:

Constată că prin sentința nr. [redacted] /22.11.2006 pronunțată de Tribunalul Bihor- judecător sindic a admis excepția de tardivitate a acțiunii invocată de pârâți în sensul respingerii acțiunii introduse de reclamanta [redacted] în contradictoriu cu pârătele Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor,

Autoritatea Națională Vamală București, Direcția regională Vamală Oradea și Biroul Vamală Oradea pentru anularea deciziilor nr. /23 iunie 2006, /7 iulie 2006, /7 iulie 2006, /11 iulie 2006 și /12 iulie 2006 emise de pârâta DGFP Bihor și a proceselor verbale de control a valorii în vamă nr. și din 2005 și nr.

și din 2006 și obligarea pârâtelor la restituirea garanției în sumă de RON.

Pentru a pronunța această hotărâre judecătorească sindic a luat în examinare cu precădere excepția de fond invocată de pârâte reținând următoarele:

Prin cererea introductivă reclamanta a solicitat anularea deciziilor /23 iunie 2006, /7 iulie 2006, /7 iulie 2006, /11 iulie 2006 și /12 iulie 2006 prin care au fost respinse contestațiile depuse împotriva celor 30 de procese verbale de control a valorii în vamă cu nr. și din 2005 și nr.

și din 2006.

Deciziile atacate i-au fost comunicate reclamantei prin serviciul poștal cu scrisori recomandate cu confirmare de primire la sediul social al acesteia din Oradea str. , ap. la 27.06.2006, 11.067.2006 și 14.07.2006, dovezile de confirmare a primirii celor 5 decizii atacate purtând semnătura reclamantei ca administrator și ștampila.

Cum este dovedit și necontestat faptul că aceste decizii i-au fost comunicate reclamantei la 26 iunie, 11 iulie și 14 iulie 2006, acțiunea introdusă la data de 7 august 2006 a fost depusă peste termenul de 15 zile, reglementat de prevederile art. 6 alin.2 din legea contenciosului administrativ, astfel că acțiunea putea fi introdusă cel târziu până la sfârșitul primei zile lucrătoare, respectiv luni 31 iulie 2006.

Cum acțiunea a fost depusă la grefa instanței la 7.08.2006, peste termenul de 15 zile prevăzut de textul citat mai sus, s-a constatat ca fiind tardiv introdusă.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs recurenta , care solicită admiterea recursului și modificarea sentinței în sensul admiterii acțiunii formulate de ea și în consecință restituirea sumelor reținute cu titlu de garanție și cheltuieli de judecată, dobânzi și penalizări echivalente în sumă.

În motivare arată că a importat mere proaspete pentru consum calitatea a II-a din Polonia și Ungaria de la firme, pe bază de contracte de vânzare-cumpărare, din anexele contractelor rezultând prețul și cantitățile la fiecare operațiune de import , a prezentat la Biroul vamal factura emisă de exportator, CMR, precum și ordinele de plată externe și declarația vamală de export din Polonia, CMR-ul cu condiția de livrare export Polonia.

Arată că din cauza unor suspiciuni Biroul Vamală Oradea a amânat determinarea valorii în vamă a produselor importate deși dispunea de actele necesare pe care le enumeră indicând și prețurile.

Consideră procesele verbale de control ca fiind netemeinice, fiind încălcate prevederile art.6 alin.1 din HG 284/2005 deoarece nu cuprind descrierea detaliată a motivelor care au stat la baza acestei valori în vamă oscilând între și USD inclusiv pentru același furnizor /interval

de timp, fiind încălcate și prevederile art.113 alin.2 din regulamentul vamal, art. 6 (1) din HG 287/2005 și fără a expune nici un motiv, mod de calcul se decide valoarea în vamă cu titlu definitiv, cu exemplificarea textual a cazurilor în care se procedează la ajustarea valorii în vamă în funcție de cheltuielile de transport, încărcare - descărcare, manipulare, eventual cel de asigurare, raportat la art.1 din HG 6287/2005, prețul declarat putând fi susceptibil de a nu fi real, deși s-a făcut dovada prețului real plătit, toate cheltuielile anexe fiind cuprinse în preț - locul de livrare fiind Oradea conform documentelor și facturii externe unde condiția de livrare este CIP/CPT Oradea.

Mai arată că produsele sunt de calitate a II-a așa cum rezultă din documentele prezentate organelor vamale, dar acestea nu sunt luate în considerare, specificându-se că s-a procedat în conformitate cu art.3 pct.2 lit.d din HG 287/2005 – informații din baza de date- care nu sunt aplicabile și pentru produsele de calitate a II-a cum sunt cele în cauză, instanța reținând că informațiile și documentele prezentate nu sunt în măsură să dovedească exactitatea valorii în vamă declarate, organele în drept, la cererea Biroului Vamal Oradea, au făcut investigații atât la firma importatoare cât și la firmele din Polonia, etapele concrete ale unei operațiuni de import sunt descrise amănunțit cu privire la Decizia nr.

Prin întâmpinarea depusă în cauză, Direcția Regională Vamală Cluj cu sediul în Oradea solicită respingerea recursului ca nefondat.

În motivare se apreciază că instanța de fond în mod temeinic și legal a admis excepția tardivității și a respins acțiunea în contencios administrativ în temeiul art. 6 alin.2 din Legea 554/2004, deciziile a căror anulare s-a cerut prin acțiune sunt acte administrativ- juridictionale pronunțate de DGFP în procedura prevăzută de art.174-184 Cod procedură fiscală.

Pe fond sunt invocate prevederile art. 113 din HG 1114/2001 cu privire la îndoielile exactității informațiilor sau a documentelor furnizate pentru determinarea valorii în vamă a produselor importate, sens în care se invocă și prevederile art.2 din HG 287/2005, art.77 alin.4 din Codul Vamal, art. 2 pct.1 a) și b) din Acordul privind aplicarea art.VII al Acordului General pentru tarife și comerț, concluzionând că reclamanta nu a depus la Biroul Vamal acte justificative pentru valoarea reală, motiv pentru care având în vedere că vânzătorul suportă cheltuielile de transport și cele de asigurare a mărfurilor, în urma controlului efectuat asupra realității valorii de tranzitie, prin deciziile privind stabilirea valorii definitive emise de Biroul Vamal Oradea s-a stabilit că valoarea în vamă definitivă este de USD pentru merele în cauză.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs, curtea a apreciat recursul ca fiind neîntemeiat și în consecință l-a respins.

După cum rezultă din sentința atacată, soluția dată și motivarea sa au avut în vedere prevederile art.137 Cod procedură civilă, respectiv a fost examinată cu precădere excepția de fond invocată de parte- excepția de tardivitate a acțiunii- fondul cauzei nefiind cercetat.

Potrivit art. 137(1) Cod procedură civilă „instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, care fac de prisos, în totul sau în parte, cercetarea în fond a pricinii”.

Prin recursul promovat de recurentă, aceasta nu atacă soluția instanței de fond sub aspectul soluționării cauzei pe excepția de tardivitate a acțiunii, recurenta reiterând în susținerea recursului sau motivația pe fond a cauzei, motive care puteau fi luate în discuție doar în cazul în care făcea dovada că soluționarea cauzei pe excepție (art.137 (1) Cod procedură civilă) este neîntemeiată.

Cum recurenta prin recursul său nici nu a pus în discuție soluționarea cauzei pe excepție, recursul apare ca fiind făcut cu încălcarea prevederilor art. 303 (1) Cod procedură civilă, respectiv recursul nefiind motivat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :**

RESPINGE ca nefondat recursul declarat de _____ cu sediul în _____ în contradictoriu cu DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR cu sediul în Oradea str. D.Cantemir nr.4, AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR cu sediul în București str. Matei Millo nr. 13, DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ cu sediul în Oradea str. Armatei Române nr.4 și BIROUL VAMAL cu sediul în Oradea, Șoseaua Borșului nr.43/A împotriva sentinței nr. _____ din 2006 pronunțată de Tribunalul Bihor pe care o menține în totul.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

I R E V O C A B I L Ă.

Pronunțată în ședință publică azi 28.02.2007.

Președinte

Judecător

Judecător

Grefier

Red.dec.
Jud. fond
În concept la 5.03.2007
Tehn.red.M.L./2 ex.
07.03.2007

Pentru confirmarea recursului
14.03.2007